

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

เรื่อง สถานะทางกฎหมายของประกาศกรุงเทพมหานคร ยกเลิกตำแหน่ง
กำนันผู้ใหญ่บ้านฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร ออกตามความในมาตรา ๑๓๒
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

กรมการปกครองได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๑๔๑๖ ลงวันที่ ๒๗
กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือข้อกฎหมาย กรณี
กรุงเทพมหานครประกาศยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเมื่อ
พิจารณาประกอบกับเอกสารที่ส่งมาด้วยแล้ว สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๙ และมาตรา
๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ออกประกาศ
กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วย
ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในส่วนของ
ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ที่ยังมีผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้
ยกเลิกตำแหน่งดังกล่าวทันทีที่ผู้ดำรงตำแหน่งหรือครบวาระตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการ
ปกครองท้องที่ และให้ยกเลิกตำแหน่งที่เหลือทั้งหมดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ประกาศ
ดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา

(๒) นายสุวรรณ จันทรม่วง กำนันแขวงบางมด เขตบางขุนเทียน และประธาน
ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานคร เห็นว่า ตนและสมาชิกได้รับผลกระทบโดยตรงจาก
ประกาศดังกล่าว จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอ
อุทธรณ์โต้แย้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย กรณีกรุงเทพมหานครมีประกาศ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน
๒๕๕๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

๒.๑ ประกาศฉบับดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายกล่าวคือ
ตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ บัญญัติเป็นบท
เฉพาะกาลไว้ว่า “ให้ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร ฯลฯ ที่มีอยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีอยู่ต่อไป ถ้าเขตหรือแขวงใดหมดความจำเป็นต้องมีตำแหน่ง
ดังกล่าวให้กรุงเทพมหานครประกาศยกเลิกตำแหน่งนั้นในราชกิจจานุเบกษา” บทบัญญัติดังกล่าว
มีเจตนารมณ์ เพื่อให้การบริหารราชการกรุงเทพมหานครมีความเหมาะสมและคล่องตัว สามารถ
ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้โดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นไป
ตามหลักการปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จาก
เจตนารมณ์ดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นความสำคัญของการมีตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ อัน

สืบเนื่องตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙

๒.๒ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่มีอำนาจหน้าที่จะดำเนินการออกประกาศยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ เพราะบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ กำหนดให้มีเฉพาะอำนาจที่จะประกาศยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในแขวงหรือเขตที่ไม่มีคามจำเป็นที่ต้องมีตำแหน่งดังกล่าวเท่านั้น

(๓) ปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๖/๑๐๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงนายสุวรรณฯ ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานคร แจ้งว่า การออกประกาศลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(๔) ต่อมา นายสุวรรณฯ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ร้องเรียนว่า ตนได้มีหนังสืออุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีการออกประกาศ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร แต่จนขณะนี้ ระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานแล้ว ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวจากผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด จึงขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้กำกับดูแลการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ติดตามผลการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานครว่าได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครองฯ แล้วหรือไม่ ทั้งนี้ นายสุวรรณฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอทราบผลการอุทธรณ์คำสั่งกรณีดังกล่าวด้วยเช่นกัน ซึ่งต่อมากรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือที่ กท ๐๔๐๖/๑๙๙๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ แจ้งผลการดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้นายสุวรรณฯ ทราบ

(๕) นายสุวรรณฯ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอทราบผลการอุทธรณ์คำสั่ง กรณีการออกประกาศ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร อีกครั้งหนึ่ง โดยชี้แจงว่าการที่กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๖/๑๙๙๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ แจ้งว่า กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๖/๑๐๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ แจ้งผลการพิจารณาให้ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานคร และกระทรวงมหาดไทยทราบแล้วนั้น การพิจารณาอุทธรณ์ของกรุงเทพมหานครในกรณีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกระบวนการพิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครองฯ กล่าวคือ โดยที่ประกาศ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครองฯ เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองต้องพิจารณาอุทธรณ์ หากเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็ต้องแจ้งให้ตน

ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับคำอุทธรณ์และต้องเปลี่ยนแปลงคำสั่งภายในเวลาดังกล่าวด้วย หรือหากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันตามนัยมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครองฯ ประกอบด้วย ๒ (๑๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครองฯ แต่กรณีดังกล่าวกรุงเทพมหานครได้ปฏิบัติเช่นนี้ไม่ เพราะจนบัดนี้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยังมิได้พิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด ส่วนหนังสือกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๔๐๖/๑๐๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แจ้งผลการพิจารณาให้ตนทราบนั้นก็มีใช้การพิจารณาอุทธรณ์และการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมาย เพราะการพิจารณาอุทธรณ์กรณีดังกล่าวจะต้องกระทำโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่ตามหนังสือฉบับดังกล่าว ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณา ซึ่งเป็นผลการพิจารณา ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงขอให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครองฯ ต่อไป

(๖) กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแจ้งขอทราบผลการพิจารณาว่าได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรหรือไม่ ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

๖.๑ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย ได้เคยส่งหนังสือของประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ ซึ่งได้ร้องขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กรณีกรุงเทพมหานครมีประกาศยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร มาเพื่อให้ปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณา ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือถึงประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานครเพื่อทราบ พร้อมกันกับหนังสือที่ กท ๐๔๐๖/๑๐๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย ทราบเพื่อดำเนินการต่อไปแล้ว

๖.๒ ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งที่สั่งยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานครมีหนังสือที่ กท ๐๔๐๖/๑๙๙๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๘ แจ้งผลการดำเนินการให้ประธานชมรมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรุงเทพมหานครทราบแล้ว

อย่างไรก็ตาม กรุงเทพมหานครได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘๔ วรรคแรก เมื่อกรุงเทพมหานครเห็นว่า หมดความจำเป็นจะต้องมีตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ แล้ว กรุงเทพมหานครจึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ ออก

ประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร การออกประกาศดังกล่าวเป็นการใช้ดุลพินิจตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ประกาศดังกล่าวเป็นการยกเลิกตำแหน่งองค์กรเจ้าหน้าที่ภายในฝ่ายปกครอง มิใช่คำสั่งทางปกครอง ดังนั้น หนังสือประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ จึงมิใช่หนังสืออุทธรณ์แต่อย่างใด

(๗) กรมการปกครองพิจารณาข้อกฎหมายกรณีดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

๗.๑ ประกาศกรุงเทพมหานคร ฉบับลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีได้ระยะเวลาสำหรับอุทธรณ์หรือโต้แย้ง และไม่มีการแจ้งใหม่ ตามนัยมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ดังนั้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในฐานะที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองของกรุงเทพมหานคร สามารถที่จะยื่นคำอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง (วันที่ประกาศกรุงเทพมหานครมีผลใช้บังคับ คือ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๘)

เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ ประกอบกับเป็นความเห็นที่แตกต่างกันระหว่างส่วนราชการ กรมการปกครองจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ความเห็นของกรมปกครองข้างต้นถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการปกครองได้พิจารณาข้อหารือกรมการปกครอง โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และผู้แทนกรุงเทพมหานครแล้ว เห็นว่าข้อหารือดังกล่าวมีประเด็นต้องพิจารณา ประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีความเห็นว่า ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ “คำสั่งทางปกครอง” ๔๔) หมายความว่า การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่บุคคล แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ ซึ่งมาตรา

๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

ฯลฯ

ฯลฯ

ดังกล่าวกำหนดนิยาม “กฎ”^๒ ไว้ว่าหมายถึง พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

กรณีที่หารือมานี้ เมื่อการใช้อำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๑๓๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ออกประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ยกเลิกตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการดำเนินการตามกฎหมายเพื่อปรับปรุงการจัดองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองให้สอดคล้องกับการจัดระเบียบบริหารราชการและการปกครองท้องถิ่นของกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการยกเลิกตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ตัวบุคคลพ้นจากตำแหน่งเป็นการเฉพาะราย ประกาศกรุงเทพมหานครดังกล่าวจึงเป็น “กฎ” มิใช่ “คำสั่งทางปกครอง” ตามนัยมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ และไม่อยู่ภายใต้บังคับหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๔๙

^๒ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๑๓๒ ให้ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีอยู่ต่อไป ถ้าในเขตหรือแขวงใดหมดความจำเป็นต้องมีตำแหน่งดังกล่าว ให้กรุงเทพมหานครประกาศยกเลิกตำแหน่งนั้น ในราชกิจจานุเบกษา

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ และเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น